

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **V.J.**, bytem ..., zastoupeného: JUDr. Jaroslav Svejkovský, advokát, Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 15.1.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2017 č.j. ..., o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 15.1.2018 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2017 č.j. ..., protože dle něho je nezákonné, když v plném rozsahu potvrzuje rozhodnutí ze dne 2.3.2017, kterým mu byl odňat invalidní důchod a toto rozhodnutí trpí vadami ve smyslu nesprávné aplikace hmotného práva i vadami při provádění řízení. Namítal také, že 24.1.2017 trávil v zaměstnání a žádného lékařského vyšetření u MUDr. H. se nezúčastnil, vyšetření u očního lékaře MUDr. N. i psychiatrické vyšetření MUDr. H. nebylo provedeno dostatečným způsobem a posudkový lékař MUDr. V. jej nikdy lékařsky nevyšetřoval, ale dne 15.2.2017 mu sdělil, že mu byl odebrán invalidní důchod. Přitom nedošlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu v porovnání s dobou, za kterou mu byl invalidní důchod přiznáván. Skutkový stav, který je tvrzený v napadeném rozhodnutí, nemá oporu ve spisu, proto závěrem žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 16.11.2017 a vrácení věci žalované, současně požadoval náhradu nákladů řízení bez specifikace. (K žalobě připojil mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 16.11.2017 č.j. ... žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 2.3.2017, jímž mu byl ode dne 12.4.2017 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 15.2.2017 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 16.11.2017 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě z jednání ze dne 2.11.2017 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 4a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-sever vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ Plzeň-město ze dne 15.2.2017 (žalobce byl jednání přítomen) a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 2.11.2017 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%, když rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII, položce 4a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nebyla změněna. Datum zániku invalidity: 15.2.2017. Dále z posudku o invaliditě vypracovaného na OSSZ Plzeň-sever ze dne 28.8.2013 vyplývá, že doba platnosti posudku, tj. termín KLP, byla stanovena do 30.9.2016, tudíž KLP dne 15.2.2017 se uskutečnila se zpožděním cca 5 měsíců.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 12.2.2018 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. s tím, že vznesené výtky žalobce pokládají za liché a žalobu za nedůvodnou. Ze zasláného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 16.11.2017 bylo zástupci žalobce doručeno dne 16.11.2017 prostřednictvím datové schránky.*

V podání ze dne 23.3.2018 reagoval žalobce prostřednictvím svého zástupce na vyjádření žalované ze dne 12.2.2018, ač mu bylo zasláno pouze na vědomí, a v podstatě zopakoval své názory uvedené již v žalobě ze dne 15.1.2018.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 17.5.2018, když jednání byl přítomen i žalobce se svým zástupcem za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. Komise totiž hodnotila zdravotní postižení žalobce

v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení také dle kapitoly VII, položky 4a) přílohy vyhlášky 20% míry poklesu pracovní schopnosti, neboť se jedná o ztrátu jednoho oka nebo ztrátu vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku, a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (neuralgie II/V I.sin.) byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 30%. Datum zániku invalidity bylo stanoveno dnem 15.2.2017, tj. jednáním OSSZ. Také bylo uvedeno, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením očním lékařem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po kontuzi bulbu a fraktuře spodiny levé orbity s traumatickou lézí optického nervu, progredující úbytek zrakové ostrosti s visem od 0,3 až po 0,05 (silná slabozrakost), současně výpadek celé temporální poloviny zorného pole a levostranná diplopie; dále potraumatický CC syndrom a potraumatická léze 2. větve trigeminu. Komise rovněž uvedla, že žalobce není schopen práce spojené s nároky na prostorové vidění, se zvýšenými nároky na zrakovou ostrost, na pracovišti se zvýšeným rizikem očních úrazů. Také bylo uvedeno, že opakovaně bylo zástupci žalobce vysvětleno, že posudek vychází hlavně z odborných objektivních vyšetření a subjektivní stesky žalobce jen doplňují celkový obraz; oční vyšetření není možné na pracovišti PK MPSV provádět a vychází se z dostatečné dokumentace a vyšetření odborníků z fakultní nemocnice; bylo by možné provést pouze jednoduché vyšetření optotypem, které by potvrdilo jen poruchu zraku na jednom oku a oční lékař je při jednání komise přítomen hlavně jako odborník, který je schopen na profesionální úrovni zhodnotit nálezy odborných lékařů z terénu. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)*

Při ústním jednání u zdejšího soudu dne 21.6.2018 zástupce žalobce setrval na podané žalobě s odkazem na její obsah a po seznámení s výsledky přípravy jednání, vyjádření žalobce a provedení důkazů bylo jednání odročeno na neurčito za účelem vyžádání doplnění posudku PK MPSV pracoviště v Plzni ze dne 23.3.2018.

*V závěru doplnění posudku PK MPSV - pracoviště v Plzni, který byl vypracován po jednání konaném dne 1.8.2018 za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie, komise uvedla, že trvá na svém původním posudku ze dne 17.5.2018. Dále komise konstatovala, že žalobcem doložené nálezy pravděpodobně z neurologie ze dne 19.8.2015 a z očního vyšetření ze dne 23.1.2015 jsou nálezy starého data a nepřinášejí žádné nové informace. Také bylo uvedeno, že v minulosti došlo k posudkovému pochybení, neboť míra poklesu pracovní schopností byla zhodnocena 35% dle kapitoly VII, položky 3g) přílohy vyhlášky. Jedná se o koncentrické zúžení zorného pole jediného oka se zrakovou ostroostí 6/10-6/6 (0,66-1,0) do 45 stupňů od bodu fixace, což by znamenalo, že toto postižení je na zdravém oku, to ale není odbornými vyšetřeními doloženo, visus na PO je zcela v pořádku. PK MPSV byla tedy v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o ztrátu jednoho oka nebo ztrátu vizu jednoho oka při normálních zrakových funkcích na druhém oku, proto byla míra poklesu pracovní schopnosti zhodnocena 20% dle kapitoly VII, položky 4a) přílohy vyhlášky. Komise také uvedla, že postižení nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky b), neboť se nejedná o ztrátu jednoho oka nebo ztrátu vizu jednoho oka se závažnější poruchou zrakových funkcí na druhém oku (vizus roven nebo horší než 6/60, 0,10) nebo koncentrické zúžení zorného pole do 45 stupňů od bodu fixace nebo zraková ostrost s optimální korekcí snížena nejméně na 6/36 (0,16). Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (neuralgie II/V I.sin.) byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvýšena tato hodnota o 10% na celkových 30%; již při minulém jednání PK MPSV zohlednila neuralgii II. větve trigeminu. *(Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobci i žalované.)**

V podání ze dne 23.8.2018 doručeném zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky dne 28.8.2018 žalobce vyjádřil svůj názor na doplnění posudku PK MPSV ze dne 1.8.2018, v němž se najednou objevuje údajná posudková chyba a je snad naznačováno, že žalobce invalidní důchod ani požívat neměl, ale není jasné, v jakém posudku mělo k údajnému pochybení (jednalo by se pravděpodobně o pochybení žalovaného) dojít, ani není jasné, v čem přesně měla údajná chyba spočívat. Proto posudek PK MPSV a jeho doplnění tak netvoří koherentní celek, na základě kterého by mohl být učiněn jasný závěr v řešené věci.

Dne 30.8.2018 při ústním jednání u zdejšího soudu zástupce žalobce závěrem požadoval, aby žalobě bylo vyhověno z důvodů v ní uvedených i s ohledem na nesoulad doplnění posudku PK MPSV s původním posudkem, ve kterém je nově uvedeno, že v minulosti mělo dojít k posudkovému pochybení, a žalobce se domnívá, že pokud došlo k pochybení, tak je to závažné zjištění, které by nemělo být zmíněno jen takto na okraj, jakoby snad mělo jít o běžnou věc, avšak dle něho k posudkovému pochybení nedošlo a nebylo vysvětleno, v čem došlo ke změně. *Zástupce žalované* závěrem s ohledem na závěr posudku PK MPSV a jeho doplnění navrhl zamítnutí žaloby, neboť se nepodařilo žalobci prokázat, že by byl nadále invalidní v prvním stupni.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Podle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*

b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhal ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Subjektivní pocit žalobce o tom, že mu má být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání této invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či nadále ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů následně posudkově zhodnocenými posudkovými lékaři či komisí, kteří jsou ze zákona oprávněni posuzovat invaliditu pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 16.11.2017*. Pokud u žalobce dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 21.1.2015 a jeho doplnění ze dne 1.8.2018 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení zhodnotila všechny lékařské nálezy založené v posudkovém spisu i předložené žalobcem v průběhu celého řízení, tedy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí a i z orientačního vyšetření očním lékařem při jednání komise dne 17.5.2018. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 2.3.2017, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně, pouze PK MPSV zvýšila přiznanou míru poklesu pracovní schopnosti 20% o 10% na celkových 30%, avšak ani tato výše nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně ani k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV a jeho soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Soud se neztotožnil s názorem žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné, jelikož neznamená, že je nesprávné a i nezákonné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Pokud se týká namítaného obsahu doplnění posudku PK MPSV ze dne 1.8.2018, dle názoru soudu z něho jednoznačně vyplývá, že k posudkovému pochybení dle komise došlo ve smyslu hodnocení zdravotního postižení žalobce dle kapitoly VII, položky

3g) přílohy vyhlášky a k tomuto posouzení došlo, jak je patrné z posudku PK MPSV ze dne 17.5.2018 (*strana 5 posudku*) při předchozím posudkovém jednání na OSSZ Plzeň-sever dne 26.9.2012 a 28.8.2013. Komisi však nebylo uvedeno, že by žalobci v předchozí době nenáležel invalidní důchod, protože by se jednalo o posudkové nadhodnocení ve vztahu k přiznané míře poklesu 35% či o posudkový omyl, ale s ohledem na dobu minulou nebyl ani důvod, aby toto pochybení komise dále rozvíjela, jelikož posuzovala zdravotní stav žalobce k rozhodnému datu, tj. 16.11.2017, nikoli k době před více jak 4 roky. Na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobce je zcela bez vlivu jeho tvrzení, že byl také lékařem utvrzen v tom, že ke zlepšení jeho zdravotního stavu, na základě kterého mu byl přiznán invalidní důchod, ani dojít nemůže. Soud nezjistil ani žádné vady při provádění řízení, jak obecně namítal žalobce, jelikož jeho zdravotní stav ve vztahu k invaliditě byl při kontrolní lékařské prohlídce posouzen lékařem OSSZ, v řízení o námitkách pak lékařem ČSSZ, jak je stanoveno příslušnými právními předpisy, tudíž i skutkový stav popsáný v odůvodnění napadeného i předcházejícího rozhodnutí má oporu v posudkovém i dávkovém spisu. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti soud neuznal žádnou z žalobních námitek důvodnou.

Nad rámec soud také podotýká, že posudková komise stejně jako posudkoví lékaři se ve svých posudcích soustředí zejména na posouzení (*hodnocení*) zdravotního stavu pojištěnce ve vztahu k invaliditě a nikoli na formu obsahu, tudíž od nich nelze očekávat takovou úroveň písemného projevu, jakou nejspíše očekávala strana žalobce. Pokud má žalobce jakékoli výhrady k lékařům uvedeným v žalobě, má možnost se obrátit se svými námitkami na Českou lékařskou komoru.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 16.11.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti jejímu rozhodnutí ze dne 2.3.2017.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.). Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřípustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s.

V Plzni dne 30. srpna 2018

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně